

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9242 af 15/01/1999 (Historisk)

**Ankestyrelsens principafgørelse O-6-99 om kontanthjælp -
behandlingsudgift - fibromyalgi - kronisk træthedssyndrom - behandling
inden for det offentlige system**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200718-98

Ankestyrelsens principafgørelse O-6-99 om kontanthjælp - behandlingsudgift - fibromyalgi - kronisk træthedssyndrom - behandling inden for det offentlige system

Resume:

Ansøger, der havde fået diagnosticeret sygdommen fibromyalgi/kronisk træthedssyndrom, var ikke berettiget til hjælp til fortsat behandling på et privat behandlingscenter.

Ved afgørelsen blev der lagt vægt på, at behandlingen ikke kunne anses for lægeligt velbegrunder, og at behandlingsmulighederne inden for det offentlige system ikke kunne anses for udtømt.

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 46a

Sagsfremstilling:

Ansøger havde siden 1991 haft tiltagende smerter i led og muskler samt øget træthedsbarhed. Hun fik i 1995 diagnosticeret lidelsen som fibromyalgi/kronisk træthedssyndrom og begyndte samtidig behandling på et privat behandlingscenter, der ikke havde overenskomst med sygesikringen.

I perioden fra april 1995 til juni 1997 modtog ansøger behandlingen gratis som led i en forsøgsordning.

Af udtalelse fra en speciallæge, der var tilknyttet behandlingscentret, fremgik det, at behandlingsforløbet havde været langt, men der havde været fremgang. Lægen skønnede, at der var behov for behandling 2 gange pr. uge i ca. 1 år frem.

Egen læge udtalte, at ansøger var gennemundersøgt og inde i en positiv udvikling, og at ingen andre former for behandling havde hjulpet, hvorfor det ville være uklogt at afbryde forløbet.

Kommunen gav afslag på at yde hjælp til fortsat behandling svarende til en ugentlig udgift på 500 kr. Kommunen lagde ved afgørelsen vægt på, at behandlingen ikke var lægeligt velbegrunder, da der ikke var dokumenteret effekt af behandlingen. Kommunen lagde videre vægt på, at behandlingen foregik i behandlingsregi uden for sygesikringsloven.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse og begrundede afgørelsen med, at fortsat behandling ikke kunne anses for lægeligt velbegrunder.

Af klagen fremgik det, at den manglende støtte havde betydet en generel forværring af ansøgers helbredsmaessige gener. Der henvistes endvidere til, at den hidtidige behandling havde betydet, at ansøger langsomt var begyndt at kunne klare flere ting i hverdagen, og at kommunen ikke havde kunnet anbefale nogen alternativ behandling.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om behandlingen på et privat behandlingscenter opfyldte kravet i bistaadslovens § 46 a om, at behandlingen skal være lægeligt begrundet, således at behandlingen kunne dækkes efter bistaadslovens § 46 a.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger ikke var berettiget til hjælp til betaling af fortsat behandling på et privat behandlingscenter.

Ankestyrelsens begrundelse for afgørelsen var, at behandlingen efter Ankestyrelsens opfattelse ikke kunne anses for lægeligt velbegrundet.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at behandlingsmulighederne inden for det offentlige system ikke kunne anses for udtømt.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.